

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 6. listopadu 2017 **odvolání obžalovaného Petra B., nar. xxx**, proti rozsudku Okresního soudu ve Frýdku - Místku ze dne 12. 7. 2017, č.j. 80T 16/2016 – 202, a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaného Petra B. **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 12. 7. 2017, č.j. 80T 16/2016 – 202, byl obžalovaný Petr B. uznán vinným přečinem podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (*dále jen „TrZ“*). Za tuto trestnou činnost mu nalézací soud uložil podle § 356 odst. 3 TrZ, za použití § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 TrZ trest obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin.

Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný Petr B. v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce Mgr. Pavla Andrlého, kdy jej zaměřil proti všem jeho výrokům (č. l. 220).

V rámci podaného opravného prostředku odvolatel označil rozsudek okresního soudu za nesprávný s poukazem, že vytýkané jednání nenaplnňuje zákonné znaky skutkové podstaty přečinu podle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ, když nešlo o veřejné podněcování k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků spáchaného tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejné přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem. Obžalovaný konstatoval, že v daném případě v restauraci „xxx“ položil na stůl jedno vyhotovení letáku, a byť se s jeho obsahem seznámily tři osoby nacházející se v tomto zařízení, nelze hovořit o naplnění uvedené kvalifikované skutkové podstaty trestného činu. Namítal, že nalézací soud v předmětné věci analogicky odkázal na jeho odsouzení ve věci vedené v minulosti u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. 4T 90/2014, kde byl jako stěžejní důkaz použit znalecký posudek z oboru sociologie, odvětví sociální vědy, specializace extremismus, vypracovaný JUDr. Ing.

Josefem Zouharem, Dr. Se závěry takto podaného znaleckého posudku nesouhlasil s tím, že jsou až příliš subjektivní, neboť znalec všechna hesla uvedená v letáku označil za protiromská a svými závěry vytvořil představu, že leták je namířen toliko proti romské menšině. Dle jeho názoru znalec nesprávně pochopil i jedno ze znění hesel „Konečně řešení cikánské otázky“ jako „Konečné řešení cikánské otázky“, k čemuž u hlavního líčení nebyl schopen se relevantně vyjádřit. Své úvahy pak koncipoval pouze na základě čistě subjektivního uvážení bez toho, aby jeho závěr měl reálný, zejména odborný podklad. Odvolatel nesouhlasil ani se závěry znalce ohledně vyobrazení bílé ovce vykopávající z české vlajky ovci černou, kde znalec rovněž nedostatečně argumentoval. Dodal, že znalci byly u hlavního líčení předloženy volební letáky ze Švýcarska, Německa a Španělska, obsahující v podstatě stejné vyobrazení, jak je zobrazeno na druhé straně letáku, k čemuž opět nebyl schopen věcně se vyjádřit. Zdůraznil, že vyobrazení na druhé straně letáku není namířeno proti romské skupině obyvatelstva, ale zobrazuje nespokojenost s politikou České republiky, kdy dochází k téměř nekontrolovatelnému přílivu obyvatel z cizích států na naše území. Poukazoval přitom na předvolební letáky hnutí SPD Tomia Okamury, který zcela shodná vyobrazení používal ve své volební kampani, a to veřejně téměř všemi dostupnými sdělovacími prostředky. Obžalovaný míní, že ostatní hesla na předmětném letáku se pak svou formou a obsahem v zásadě neliší od volebních hesel jiných populistických politických stran.

Co se týče druhu trestu a jeho výměry, odvolatel měl za to, že soud I. stupně nesprávně přihlížel k jeho odsouzení na základě rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2015, sp. zn. 5To 47/2015, ačkoliv dané odsouzení bylo ke dni rozhodování ve věci již ze zákona osvědčeno.

Navrhoval tudíž, aby Krajský soud v Ostravě zrušil napadený rozsudek okresního soudu v celém rozsahu a ve věci sám nově rozhodl tak, že posuzovanou věc postoupí místně příslušnému úřadu k projednání přestupku.

Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 tr.ř.), oprávněnou osobou [§ 246 odst. 1 písm. b) tr.ř.], a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr.ř.), neshledal ani jiného důvodu k jeho zamítnutí dle § 253 odst. 1 tr.ř. nebo odmítnutí dle § 253 odst. 3 tr.ř.

Z podnětu podaného opravného prostředku obžalovaného Petra B. krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytykávaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, jež rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř.

Přezkoumáním napadeného rozsudku krajský soud zjistil, že se v něm okresní soud správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Podrobně rozvedl, které důkazy provedl, jak je hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými

vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 tr.ř. Nálezací soud provedl veškeré dostupné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odst. 5 tr.ř., když vyčerpал i všechny důkazy event. přicházející do úvahy. Zjistil tak skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy poté hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 tr.ř., při řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal na to, aby byly stejně objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. V tomto směru odvolací soud vady rozsudku soudu I. stupně, namítané obžalovaným Petrem B. stran nesprávného hodnocení provedených důkazů a použité právní kvalifikace, neshledal.

Za této situace krajský soud plně respektoval hodnocení důkazů realizované okresním soudem, jímž je ve smyslu § 263 odst. 7, věty poslední, tr.ř. i vázán, čímž nemohl přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaného.

Předně krajský soud konstatuje, že rozhodnutí nálezacího soudu je v pořadí již druhé, když poprvé rozhodl Okresní soud ve Frýdku - Místku svým usnesením ze dne 24. 6. 2016, č.j. 80T 16/2016 - 128, na jehož podkladě byla trestní věc obžalovaného Petra B. pro skutek popsáný v návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství ve Frýdku - Místku ze dne 21. 2. 2016, sp. zn. ZK 132/2016, právně kvalifikovaný jako přečin podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod dle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ, postoupena podle § 222 odst. 2 tr.ř. Úřadu městského obvodu Ostrava - Poruba, odboru vnitřních věcí, k projednání a rozhodnutí, neboť bylo shledáno, že nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být tímto orgánem posouzen jako přestupek.

Stížnost státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku - Místku proti takovému rozhodnutí soudu I. stupně projednal Krajský soud v Ostravě v neveřejném zasedání konaném 26. 9. 2016 pod č.j. 3To 321/2016 - 141, kdy z jejího podnětu usnesení vydané ve věci podle § 149 odst. 1 písm. b) tr.ř. zrušil v celém rozsahu a okresnímu soudu uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění rozhodnutí stížnostního soudu vyplývá, že důvodem pro zrušení trestní věci obžalovaného Petra B. byla zejména skutečnost, že soud I. stupně pochybil, pokud po realizovaném hlavním líčení dospěl k závěru, že nebyla naplněna skutková podstata přečinu dle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ, ani přečinu jiného, a skutek vyhodnotil toliko jako přestupek, byť neuvedl jaký. V této souvislosti krajský soud vytknul okresnímu soudu již jen fakt, že byť čin byl spáchán v obci xxx, okres Frýdek - Místek, přičemž ve smyslu § 55 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v tehdy platném znění, platilo, že k projednání přestupku je místně příslušný správní orgán, v jehož územním obvodu byl přestupek spáchán, byla věc nesprávně postoupena Úřadu městského obvodu Ostrava - Poruba. Správním orgánem, který předmětnou věc obžalovaného měl řešit, by totiž byl Městský úřad v Třinci, jako pověřený obecní úřad řešící i přestupky spáchané na území obce xxx. Nálezací soud tak pochybil již jen při určení správního orgánu místně příslušného řešit věc v případě, kdyby tato byla vyhodnocena jako přestupek.

Zásadní vada napadeného usnesení však spočívala v tom, že soud I. stupně v rámci vedeného dokazování u hlavního líčení při zjištění skutkového a právního stavu věci stran jednání obžalovaného ponechal stranou své pozornosti nejen posouzení objektivní, ale také subjektivní stránky ve vztahu ke všem zákonným znakům skutkové podstaty přečinu dle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ. V této souvislosti se krajský soud zabýval jednotlivými zákonnými znaky skutkové podstaty uvedeného přečinu ve vztahu ke skutkovým zjištěním týkajícím se události ze dne 16. 2. 2016, kdy považoval za nesporné, že Petr B. daného dne položil na stůl v restauraci, u něhož seděli svědci Petr T. a Kamil Š., leták založený na č.l. 88 spisu. Oba svědci si obsah letáku zběžně

přečetli, kdy hesla z něj byla známa z rozhovoru s obžalovaným a jeho prohlédnutím též svědkovi Jiřímu Ch. Podle stanoviska Ministerstva vnitra ČR byl obsah letáku vyhodnocen jako přímý návod chování vůči Romům, případně cizincům a dalším nevídaným skupinám obyvatel, vyzývající k násilnému, odmítavému a vylučujícímu chování k těmto minoritním skupinám. V návaznosti na takový důkaz pak krajský soud vytkl soudu I. stupně, že nedostál všem svým povinnostem vyplývajícím z § 2 odst. 5, odst. 6 tr.ř., když obžalovaný naznačeným způsobem oslovil přinejmenším okruh tří adresátů, ve kterých mohl vzbuzovat postoje, jimiž podněcoval k nenávisti vůči příslušníkům přinejmenším romské etnické skupiny. Výrazněji tím mohl narušit trestním zákoníkem chráněný zájem společnosti spočívající v ochraně národnostních menšin před jejich diskriminací, hanobením či podněcováním k nenávisti vůči příslušníkům takových minoritních skupin, vyplývající přímo z Listiny základních práv a svobod.

Nalézací soud proto měl doplnit dokazování přinejmenším o čtení znaleckého posudku z oboru sociologie, odvětví sociální vědy, specializace extremismus, vypracovaný znalcem JUDr. Ing. Josefem Zouharem, Dr., v trestní věci odvolatele vedené u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. 4 T 90/2014, a to jako listinného důkazu, anebo přímo o výsledch tohoto znalce u hlavního líčení. Shromážděné důkazy pak měl hodnotit v souladu s § 2 odst. 6 tr.ř., kdy své závěry měl opřít o zásady formální logiky. Současně se okresní soud měl vypořádat i se všemi dalšími stížnostními argumenty státního zástupce.

Jak krajský soud aktuálně zjistil z obsahu předloženého spisového materiálu, v dalším řízení nalézací soud vytýkané nedostatky, kterými trpělo vyhlášené usnesení, odstranil, když se tak stalo v míře, jež odvolací soud považuje za dostatečnou ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř. Došlo tak ke zjištění skutkového stavu věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro nové rozhodnutí soudu I. stupně. Pro úplnost krajský soud dodává, že okresní soud doplnil dokazování nejen o výsledch obžalovaného Petra B., ale po přečtení znaleckého posudku JUDr. Ing. Josefa Zouhara, Dr., jakožto listinného důkazu obsaženého ve spisu Okresního soudu v Novém Jičíně sp. zn. 4T 90/2014, jmenovaného znalce v posuzované věci přibral k podání nového znaleckého posudku a v této souvislosti ho i vyslechl u hlavního líčení konaného dne 12. 7. 2017 (č.l. 197 - 199). Po přečtení dalších důkazů listinných předložených obhajobou pak vyhlásil odvoláním napadený rozsudek.

V předmětné věci se obžalovaný Petr B. v průběhu přípravného řízení i u hlavního líčení (č.l. 82 - 83, 93 - 95, 105 - 107, 120 - 121, 165 - 166) hájil tím, že dne 16. 2. 2016 v obci xxx, kam měli být přivezeni uprchlíci z Iráku, nechtěl šířit nic nezákonného a stejně tak nechtěl k ničemu navádět či proti někomu poštvávat. Chtěl lidem toliko ukázat, za co by v minulosti pravomocně odsouzen. Předložený leták mu nepřipadal nijak závadný, neboť neměl sloužit k propagaci politických hesel, ale pouze k upozornění, co může být v České republice trestné. Mínil, že předložení jediného letáku proto nemůže naplnit zákonné znaky skutkové podstaty přečinu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod dle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ. Ve zbytku krajský soud odkazuje na odůvodnění rozsudku na str. 2 - 3, kde je výpověď odvolatele dále blíže rozvedena.

Pokud soud I. stupně takto postavené obhajobě odvolatele neuvěřil, rozhodně nepochybil, když nebyl podporován žádným z objektivně provedených důkazů. Obžalovaný Petr B. je z vytýkaného jednání bezpečně usvědčován nejen výpovědí svědků Jiřího Ch. (č.l. 108 - 109, 111) a Petra T. (č.l. 109 - 110, 111 - 112), ale především závěry znaleckého posudku z oboru sociální vědy, odvětví politologie, specializace extremismus a z oboru kriminalistika, specializace

společenská závadovost textů a zástupných symbolů, který podal u hlavního líčení konaného před okresním soudem znalec JUDr. Ing. Josef Zouhar, Dr. (č.l. 197 - 199). Obžalovaný byl usvědčován rovněž důkazy listinnými, a to nejen obsahem Policií ČR zajištěného letáku (č.l. 85), ale zejména stanoviskem Ministerstva vnitra ČR, vypracovaným v posuzované věci (č.l. 28 - 32).

Z obsahu svědecké výpovědi Jiřího Ch., provozovatele „xxx“ v obci xxx, soud I. stupně zjistil okolnosti, způsob a formu spáchání inkriminovaného skutku. Jmenovaný svědek potvrdil, že obžalovaný předmětného dne položil v restauraci na stůl, u něhož seděli hosté Petr T. a Kamil Š., leták, s jehož obsahem se všichni seznámili. Obsah letáku vyhodnotil jako propagaci Dělnické strany sociální spravedlnosti, čemuž předcházelo vyjádření odvolatele, že do obce mají přijet „opice a cizáci.“ Dodal, že v obci byla poměrně napjatá situace, neboť skutečně měli dorazit uprchlíci z Iráku. Obžalovaný položil leták na stůl se slovy, aby věděli, kdo je. Jednotlivá hesla na letáku si zběžně prohlédl, stejně jako vyobrazení a vyhodnotil si je tak, že jsou zaměřena proti nepřizpůsobivým, tedy občanům, kteří nechtějí pracovat, jako jsou Romové.

Obdobně se k věci vyjádřil i svědek Petr T. Leták, který obžalovaný zanechal na stole v restauraci, kde seděl s Kamilem Š., zhodnotil jako volební program Dělnické strany sociální spravedlnosti, byť Petr B. jim nic nevysvětloval. Vše potřebné si vyčetli z letáku. Také svědek Petr T. potvrdil, že obžalovaný úvodem v restauraci pronesl, že očekávají v obci „opice,“ což bylo směřováno k příjezdu uprchlíků. Pohledem mu dali najevo, že to cítí jinak.

Svědek Kamil Š. zaregistroval, že obžalovaný položil na stůl leták, na němž bylo napsáno něco proti nezaměstnaným lidem, fetišákům, cikánům a uprchlíkům. Uvedl, že událost moc nesledoval a leták se jej moc nedotkl.

Obsah letáku s písemným a obrazovým obsahem fotografie a jménem Petra B. a hesly „Dost bylo zvýhodňování cikánů,“ „Konečně řešení cikánské otázky,“ „Stop cikánskému teroru,“ „Přizpůsobíme i nepřizpůsobivé“ a vyobrazením ovcí stojících na státní vlajce České republiky, kdy jedna ze tří bílých ovcí odkopává z prostoru vlajky ovci černou, byl podroben znaleckému zkoumání nejen formou již zmíněného znaleckého posudku JUDr. Ing. Josefa Zouhara, Dr., ale také odborného vyjádření vyhotoveného Ministerstvem vnitra ČR, odborem bezpečnostní politiky.

Krajský soud zdůrazňuje, že z obou takto citovaných důkazů nesporně vyplývá, že hesla obsažená v obžalovaném předloženém letáku jsou založena na rasistickém a xenofobním základě, kdy se vymezují vůči konkrétní etnické skupině obyvatel. Obžalovaný se totiž užitím hesel na letáku jako „Stop cikánskému teroru,“ „Dost bylo zvýhodňování cikánů,“ „Přizpůsobíme i nepřizpůsobivé“ a dalších, v kombinaci s grafickým symbolem tří bílých ovcí, z níž jedna odkopává ovci černou na podkladě státní vlajky České republiky, jednoznačně vymezil zejména vůči příslušníkům romské etnické menšiny, kdy i další heslo vymezené jako „Konečně řešení cikánské otázky“ navozuje určitou souvislost s heslem dříve užívaným příslušníky Národně socialistické německé dělnické třídy NSDAP – „Konečně řešení židovské otázky,“ čímž vyjadřoval svůj postoj k nezbytné segregaci, případně k nucené emigraci příslušníky dané menšiny. Jednotlivá hesla tak jednoznačně přinejmenším podněcují k omezování práv a svobod příslušníků etnické skupiny, tedy jsou způsobila vzbudit u voličů nenávist k romskému etniku, které je obecně mezi lidmi chápáno jako nebezpečné a nepřizpůsobivé etnikum, mající nezasloužené výhody na úkor ostatních. Slovní i obrazová vyjádření na obžalovaném předloženém letáku pak byla vyhodnocena jako útočná, nepřijatelná, rasistická a nenávistná.

Odvolací soud konstatuje, že již ve svém zrušujícím usnesení ze dne 26. 9. 2016, č.j. 3To 321/2016 – 141, uvedl, že přečinu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ se dopustí ten, kdo veřejně podněcuje k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob, nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků, přičemž uvedený čin je nutno spáchat tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem. Takovým způsobem je poskytována ochrana jednomu ze základních lidských práv, a to rovnosti lidí bez rozdílu národnosti, etnika, rasy, náboženství, třídních či jiných skupinových rozdílů.

Podněcováním je třeba rozumět projev, kterým pachatel zamýšlí vzbudit u jiných osob nenávist k některému národu, etnické skupině, rase, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob anebo vyvolat jednání dalších osob vedoucích k omezování práv a svobod jejich příslušníků. Nezáleží přitom na formě projevu, která může být ústní, písemná i jiná. Podněcování se může stát přímo, nepřímo i skrytě. Projev, jehož obsahem je podněcování, může být učiněn i prostřednictvím tisku nebo jiného sdělovacího prostředku. Trestný čin je dokonán již projevem, jehož obsahem je podněcování, k vyvolání nenávisti nebo k jednání směřujícímu k omezování práv a svobod příslušníků některého národa, etnické skupiny nebo rasy nemusí dojít. Podněcování může být adresováno neurčitému okruhu a počtu osob, ale spadá sem i jednání vůči individuálně či druhově určeným osobám (*viz. prof. JUDr. Šámal, P. a kolektiv, Trestní zákoník II., Komentář, § 140 – 421, 1. vydání, 2010, Praha, C. H. Beck, str. 3019 až 3020*).

Pokud krajský soud hodnotil jednotlivé zákonné znaky skutkové podstaty uvedeného přečinu ve vztahu ke skutkovým zjištěním týkajícím se události ze dne 16. 2. 2016, bezpečně dospěl k závěru, že okresní soud nepochybil, pokud rozhodl způsobem výše uvedeným. Obžalovaný Petr B. položil předmětný leták na stůl v restauraci, u něhož seděli svědci Petr T. a Kamil Š. Oba jmenovaní si obsah letáku přečetli, přičemž hesla z něj byla známa z rozhovoru s obžalovaným a jeho prohlédnutím též svědkovi Jirímu Ch. Podle stanoviska Ministerstva vnitra ČR i závěrů znaleckého posudku JUDr. Ing. Josefa Zouhara, Dr., je obsah letáku přímo návodem chování vůči Romům, případně cizincům a dalším nevítaným skupinám obyvatel. Vyzývá k násilnému, odmítavému a vylučujícímu chování k těmto minoritním skupinám. Hesla jako „Dost bylo zvýhodňování cikánů,“ „Konečně řešení cikánské otázky“ a „Stop cikánskému teroru“ pak již překračují uznané meze svobody projevu a politické diskuze, kdy takto přímo podněcují k nenávisti vůči Romům, mimo jiné z důvodu tvrzeného zvýhodňování této skupiny, a také k násilí vůči této skupině. Heslo „Konečně řešení cikánské otázky“ je pouze záměrně nepatrně pozměněné známé heslo „Konečně řešení židovské otázky,“ jež bylo zneužíváno nacistickým režimem vůči židovské komunitě, přičemž tímto řešením měla být úplná fyzická likvidace dané skupiny obyvatelstva.

Krajský soud se proto neztotožnil se stěžejní odvolací námitkou obžalovaného, že položením byt' jen jediného letáku na stůl v restauraci „xxx“ v obci xxx, s jehož obsahem se seznámily tři osoby zde se nacházející, nemohlo dojít k naplnění kvalifikované skutkové podstaty přečinu dle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ. Je nutné si uvědomit, že právní věta zmíněného trestného činu zní tak, že obžalovaný veřejně podněcoval k nenávisti k etnické skupině a k omezování práv a svobod jejich příslušníků a spáchal tento čin tiskovinou. Pakliže namítal, že kvalifikovaná skutková podstata tohoto trestného činu nebyla dána, lze poukázat na ust. § 117 TrZ, podle něhož je trestný čin spáchán veřejně tehdy, jestliže je spáchán za a) obsahem tiskoviny nebo rozšiřovaného spisu, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo

jiným obdobně účinným způsobem, nebo za b) před nejméně třemi osobami současně přítomnými.

V tomto směru byly naplněny hned oba zákonné předpoklady, aby trestný čin byl spáchán veřejně. Obsah letáku byl obžalovaným předložen v restauraci, kde se s ním seznámili svědci Petr T., Kamil Š. a Jiří Ch., tedy tři osoby současně přítomné na místě činu, jenž obsah letáku vnímali a vyhodnotili tak, že je založen na rasovém a xenofobním základě. Nad to obžalovaný hesla prezentovaná ve výroku o vině napadeného rozsudku šířil prostřednictvím tiskoviny, kterým leták určený k propagačním účelům nesporně je. Obžalovaný se užitím písemných hesel zobrazených na letáku, ale také grafickým vyobrazením jeho obsahu, jednoznačně vymezil vůči příslušníkům romské menšiny, kdy kalkulovat bylo možno i s určitou souvislostí s obdobou hesla dříve užívaného příslušníky Národně socialistické německé dělnické strany NSDAP – „Konečné řešení židovské otázky,“ čímž vyjadřoval svůj postoj k nezbytné segregaci, případně k nucené emigraci příslušníků této menšiny. Hesla jsou založena na rasistickém a xenofobním základě, neboť se vymezují vůči konkrétní etnické skupině obyvatel. Jak již bylo výše uvedeno, trestný čin podle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ je dokonán projevem, jehož obsahem je podněcování. Na formě projevu přitom nezáleží, když projev tiskovinou – letákem je dostatečně způsobilý k tomu, aby podněcoval k nenávisti ke konkrétní etnické skupině nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků.

Krajský soud tudíž uzavírá, že okresní soud při hodnocení dané otázky vyšel přílehavě jak ze závěrů znaleckého posudku JUDr. Ing. Josefa Zouhara, Dr., znalce z oboru sociologie, odvětví sociální vědy, specializace extremismus, jakož i z oboru kriminalistika, specializace závadové texty a zástupné symboly, tak i z odborného vyjádření Ministerstva vnitra ČR, v kontextu s důkazy listinnými a svědeckými výpověďmi Jiřího Ch., Petra T. či Kamila Š. Jeho jednání tak neslo nejen formální znaky přečinu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ, kdy i z hlediska zavinění je nesporné, že předmětného skutku se obžalovaný Petr B. dopustil přinejmenším v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) TrZ.

Ve zbytku odvolací soud pro stručnost opětovně odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu I. stupně na str. 6 - 7, když by šlo o konstatování téhož.

Následně byl přezkoumán výrok o trestu, kde krajský soud rovněž žádné vady rozsudku okresního soudu nezaznamenal. Odvolací soud konstatuje, že v rámci stávajícího řízení byl obžalovanému správně ukládán trest v rozpětí trestní sazby odvíjející se od § 356 odst. 3 TrZ, která činí od 6 měsíců do 3 let odnětí svobody. Pokud jde o druh a výměru uložené trestní sankce, nalézací soud přihlédl k zásadám vymezeným v § 39 TrZ, v návaznosti na přiměřenost trestu podle § 38 TrZ. Zabýval se nejen povahou a závažností spáchaného přečinu, poměry pachatele, dosavadním způsobem jeho života a možnostmi nápravy, ale také škodlivostí vytýkaného jednání ve smyslu § 12 odst. 2 TrZ. Soud I. stupně však pochybil, pokud obžalovanému kladl k tíži, že posuzované trestné činnosti se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21. 10. 2014, sp. zn. 4T 90/2014, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2015, sp. zn. 5To 47/2015, kde byl rovněž uznán vinným přečinem podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 15 měsíců, tedy do 13. 6. 2016. V těchto ohledech lze plně přisvědčit námitce odvolatele, že ke dni vyhlášení napadeného rozhodnutí soudem I. stupně, tj. dne 12. 7. 2017, již takové odsouzení bylo

ve smyslu § 83 odst. 3 TrZ osvědčeno, neboť soud do jednoho roku od uplynutí zkušební doby, jež plynula do 13. 6. 2016, neučinil rozhodnutí podle § 83 odst. 1 TrZ, přičemž podmíněně odsouzený Petr B. na tom neměl žádnou vinu. Má se tedy za to, že ve věci Okresního soudu v Novém Jičíně sp. zn. 4T 90/2014 se obžalovaný osvědčil dnem 13. 6. 2017. Danou skutečnost proto krajský soud ve smyslu § 42 písm. p) TrZ již nehodnotil jako přitěžující okolnost.

Obžalovanému nepřitěžuje ani další odsouzení vyplývající z opisu z evidence rejstříku trestů (č.l. 225), a to z rozhodnutí Okresního soudu v Kroměříži ze dne 3. 6. 2008, sp. zn. 3T 169/2005, pro majetkovou i násilnou trestnou činnost, kteréžto bylo osvědčeno ke dni 14. 4. 2011. Odsouzení na podkladě rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21. 10. 2014, sp. zn. 4T 90/2014, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2015, sp. zn. 5To 47/2015, tak lze hodnotit pouze v tom směru, že obžalovaný má sklony k páčání trestné činnosti totožné povahy, když se opětovně dopustil zcela totožného přečinu dle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ. Daná skutečnost krajský soud vedla k závěru, že okresní soud nepochybil, pokud za těchto okolností obžalovanému již neukládal výchovný, tedy podmíněný trest odnětí svobody, který se v minulosti minul svým účinkem, když ho měl vést k tomu, aby do budoucna nepáchal další trestnou činnost. Trest obecně prospěšných prací obžalovanému ukládaný, jakožto trestní sankce alternativní, tak může vést k jeho nápravě, tedy ke změně jeho chování vůči právním normám České republiky, čímž může dosáhnout patřičného efektu, jehož se nepodařilo docílit výchovným podmíněným trestem odnětí svobody.

Proto krajský soud neměl důvod ke změně soudem I. stupně uložené trestní sankce. Okresní soud dostatečně vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho předchozí trestní minulost, způsob spáchání přečinu a následky, kdy měl za to, že trest obecně prospěšných prací uložený ve výměře 150 hodin je trestem přiměřeným. Odvolací soud dodává, že ve smyslu § 63 odst. 1 TrZ tuto trestní sankci lze uložit ve výměře od 50 do 300 hodin. Nejde tedy o trest nikterak nepřiměřený, neboť jen takový by mohl odvolací soud změnit. Trest takto obžalovanému Petru B. uložený tím dostatečně vystihuje veškerá zákonná kritéria vyplývající z ust. §§ 37 - 39 TrZ.

Jelikož odvolání obžalovaného Petra B. nebylo shledáno důvodným, bylo krajským soudem zamítnuto podle § 256 tr.ř.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů

napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutím dovolání napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 6. listopadu 2017

Mgr. Radek Adamus v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Patrik Frajs

v z. Michaela Dostálová